

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Arv](#) > [Arv](#) > [Bulgaria](#)

Arv

 Bulgarien

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Enhver myndig person (18 år og derover), der kan handle fornuftsmæssigt, kan råder over sine aktiver efter vedkommendes død.

Testator kan råde over samtlige aktiver i sit testamente. Bulgarsk ret er specifik, for så vidt som testamentariske bestemmelser under alle omstændigheder ikke må være til skade for det, der kaldes "tvangsarven", dvs. arveladers (testators) aktiver, og det må derfor fastslås, at de kun kan vedrøre den del af arven, der er til rådighed.

Testamentariske bestemmelser kan vedrøre hele eller dele af arveladers aktiver eller alene bestemte aktiver.

Testamentariske bestemmelser kan også være underlagt betingelser.

Arveloven indeholder krav til testamentariske bestemmelsers form, hvilket betyder, at de erklæres ugyldige, hvis disse krav ikke er overholdt.

Det skal bemærkes, at bulgarsk lovgivning ikke giver to eller flere personer mulighed for at testere gennem samme testamente, hverken til fordel for hinanden eller til fordel for tredjemand.

Loven foreskriver to former for testamenter – håndskrevne og notarielt bekræftede.

Et holografisk testamente (håndskrevet) er et testamente, som arvelader personligt har skrevet, dateret og underskrevet. Underskriften skal stå under de testamentariske bestemmelser. Testamentet kan overdrages til en notar i en forseglet kuvert med henblik på opbevaring. I så fald anfører notaren en deponeringserklæring på kuverten. Erklæringen underskrives af testator og notaren og indføres i et særligt register.

Et holografisk testamente kan ud over til en notar også overdrages til en anden person, som efter at have fået kendskab til arveladers død straks skal anmode om, at testamentet sendes til en notar.

Sker dette ikke, kan enhver interesseret part anmode byretten på det sted, hvor arvefaldet finder sted, om at fastsætte en frist for overdragelse af testamentet til en notar.

Notaren offentliggør testamentet ved udarbejdelse af en erklæring med en beskrivelse af testamentets betingelser, og han eller hun oplyser, at testamentet er blevet åbnet. Erklæringen underskrives af den person, der har indgivet testamentet til offentliggørelse, og af notaren. Dokumentet indeholdende testamentet

vedhæftes erklæringen, og de enkelte sider paraferes af ovennævnte personer.

Et notartestamente udarbejdes af en notar i overværelse af to vidner.

Testator giver udtryk for sin sidste vilje over for notaren, som skriver det ordret ned, og derefter læser han det højt for testator i overværelse af vidnerne. Notaren anfører i testamentet, at disse formalia er blevet overholdt, og angiver tid og sted for testamentets oprettelse. Dernæst underskrives testamentet af testator, vidnerne og notaren.

Såfremt testator ikke kan underskrive testamentet, skal han eller hun oplyse grunden dertil, og notaren anfører dette, inden testamentet læses op.

Notartestamentet offentliggøres af den notar, der har opbevaret det, idet der udarbejdes en erklæring med en beskrivelse af testamentets tilstand og oplysning om, at det er blevet åbnet. Erklæringen underskrives af notaren. Dokumentet indeholdende testamentet vedhæftes erklæringen, og de enkelte sider paraferes af ovennævnte personer.

Testamentet vil kunne omstødes af et nyt testamente eller ved et notarialdokument, hvori arvelader udtrykkeligt erklærer, at han eller hun helt eller delvist tilbagekalder tidligere testamenter.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Ifølge bestemmelserne i den gældende registreringsforordning registreres kopier af testamenter, der vedrører fast ejendom eller ejendomsrettigheder over fast ejendom.

Desuden fører hvert register et alfabetisk indeks over notarialdokumenter og notartestamenter, hvori ligeledes angives arveladeres navne, således som disse fremgår af notartestamenterne, tilbagekaldelser af testamenter og holografiske testamenter, hvis disse opbevares. Ved siden af arveladers navn anføres navnet på den notar, der har opbevaret notartestamentet eller det holografiske testamente.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Som allerede anført omfatter den gældende bulgarske lovgivning begrænsninger i friheden til at disponere over et aktiv ved dødsfald; formålet med disse begrænsninger er at beskytte arveladers nærmeste slægtninge – en efterlevende ægtefælle, børn og, hvis der ikke er børn, ligeledes afdødes forældre.

Disse begrænsninger er fastsat i arvelovens artikel 28 og 29 og vedrører kun tilfælde, hvor testator efterlader efterkommere, forældre eller en ægtefælle. I sådanne tilfælde kan der ikke røres ved disses tvangsarv, hverken ved testamentariske dispositioner eller ved gaver. Den del af boet, der overstiger tvangsarven, udgør testators friarv.

Tvangsarven er også fastsat ved lov i tilfælde, hvor arvelader ikke efterlader sig en ægtefælle, nemlig:

- 1) hvis der er et barn (herunder et adopteret barn) eller dettes efterkommere – halvdelen af arveladers formue
- 2) hvis der er to børn eller flere eller deres efterkommere – to tredjedele af arveladers formue.

Tvangsarven til forældre eller en efterlevende forælder er på en tredjedel, mens den for arveladers ægtefælle er halvdelen af aktiverne, hvis denne er enearving, og en tredjedel, hvis arvelader også har efterlevende forældre.

Hvis der findes slægtninge i nedstigende linje og en efterlevende ægtefælle, svarer ægtefællens tvangsarv til hvert enkelt barns tvangsarv. I så tilfælde beløber friarven sig til en tredjedel af aktiverne, hvis der er et barn, en fjerdedel, hvis der er to børn, og en sjettedel af aktiverne, hvis der er tre børn eller derover.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor

meget?

Findes der ikke noget testamente, er der følgende regler for arvingernes arv:

Hvis afdøde var ugift og ikke havde nogen børn,, arver den eller de efterlevende forældre lige store dele af boet , jf. artikel 6 i arveloven, ZN.

Hvis afdøde kun efterlader sig slægtninge i opstigende linje af anden grad eller fjernere, får de, der var tættest på afdøde, lige store arvelodder, jf. artikel 7 i ZN.

Hvis der kun er efterlevende søskende, er deres arvelodder lige store, jf. artikel 8, stk. 1, i ZN.

Hvis der er efterlevende søskende og slægtninge i opstigende linje af anden grad eller fjernere, modtager førstnævnte to tredjedele af aktiverne og sidstnævnte en tredjedel, jf. artikel 8, stk. 2, i ZN.

Hvis afdøde var ugift, men efterlader sig børn (også adopterede), er deres arvelodder lige store, jf. artikel 5, stk. 1, i ZN. Et afdødt barns arvelod tilfalder barnets slægtninge i nedstigende linje efter arverækkefølgen (succession).

- Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle, men ingen børn, slægtninge i opstigende linje, søskende eller deres slægtninge i nedstigende linje, er ægtefællen enearving, jf. artikel 9 i ZN.

Når ægtefællen arver afdødes aktiver sammen med slægtninge i opstigende linje eller søskende eller deres slægtninge i nedstigende linje, arver ægtefællen halvdelen af aktiverne, under forudsætning af at skiftet indledes mindre end 10 år efter ægteskabets indgåelse. I modsat fald tilfalder to tredjedele af aktiverne ægtefællen. Når ægtefællen arver afdødes aktiver sammen med slægtninge i opstigende linje og søskende eller deres slægtninge i nedstigende linje, arver ægtefællen i det første tilfælde en tredjedel af aktiverne og i det andet tilfælde halvdelen af aktiverne.

Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle og børn, er ægtefællens og børnenes arvelodder lige, jf. artikel 9, stk. 1, i ZN.

Hvis der ikke er personer, som kan arve i overensstemmelse med ovenstående, eller hvis alle arvingerne giver afkald på eller mister retten til at vedgå arven, overgår arven til staten; dette gælder dog ikke løsøre, boliger, værksteder og garager samt grunde og matrikler, der hovedsagelig er beregnet til opførelse af boliger; disse tilfalder den kommune, på hvis område de er beliggende.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

En person kan vedgå en arv ved indgivelse af en skriftlig anmodning til byretsdommeren i den retskreds, hvor bobehandlingen er åbnet. I dette tilfælde indføres vedgåelsen i et særligt register.

En arv opfattes ligeledes som værende vedgået, når en arving, uden skriftlig anmodning, træffer forholdsregler, der klart angiver, at han eller hun agter at vedgå arven, eller når en arving skjuler arvede aktiver. I sidstnævnte tilfælde fortaber arvingen retten til sin andel af de skjulte aktiver.

Arven kan også vedgås med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse af aktiverne, i hvilket tilfælde arvingen kun hæfter for de modtagne aktiver.

I sådanne tilfælde skal vedgåelse af arv med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse meddeles skriftligt til byretsdommeren senest tre måneder efter den dato, hvor arvingen erfarede, at bobehandlingen var indledt. Byretten kan forlænge denne frist med op til tre måneder.

På foranledning af en berørt part fastsætter den byretsdommer, der har indkaldt den arveberettigede, en tidsfrist for, hvornår den pågældende skal have vedgået eller givet afkald på arven. Hvis der er anlagt sag mod arvingen, fastsættes tidsfristen af den ret, der behandler sagen. Hvis ikke arvingen svarer inden for den fastsatte frist, fortaber han eller hun retten til at vedgå arven.

I så fald indføres arvingens erklæring i et særligt register for vedgåelse af og afkald på arv.

Personer under 18 år, voksne under værgemål, staten og ikke-statslige organisationer vedgår arven med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse af aktiverne, hvilket skal erklæres skriftligt inden for tre måneder, efter at de har fået kendskab til arvefaldet. Vedgåelsen indføres i et særligt register, der føres af byretten på det sted, hvor arvefaldet har fundet sted.

Den person, der er i besiddelse af et håndskrevet testamente, skal sørge for at få det offentliggjort af en notar, så snart han eller hun erfarer, at testator er død.

Alle interesserede parter kan anmode byretsdommeren på stedet for åbning af bobehandlingen om at fastsætte en tidsfrist, inden for hvilken testamentet skal indgives til offentliggørelse af notaren.

Notaren offentliggør testamentet ved udarbejdelse af en erklæring med en beskrivelse af testamentets betingelser, og han eller hun oplyser, at testamentet er blevet åbnet. Erklæringen underskrives af den person, der har indgivet testamentet til offentliggørelse, og af notaren. Det stykke papir, testamentet blev skrevet på, vedhæftes erklæringen, og de enkelte sider paraferes af ovennævnte personer.

Hvis testamentet er blevet overdraget til en notar med henblik på opbevaring, jf. artikel 25, stk. 2, i ZN, forestår den pågældende notar ovenstående.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Bobehandlingen sker efter vedgåelse af arven. Vedgåelsen får virkning ved bobehandlingens åbning.

Ud over de tilfælde, hvor en arv udtrykkeligt vedgås skriftligt, opfattes en arv ligeledes som værende vedgået, når en arving træffer forholdsregler, der klart angiver, at han eller hun agter at vedgå arven, eller når en arving skjuler arvede aktiver. I sidstnævnte tilfælde fortaber arvingen retten til sin andel af de skjulte aktiver.

På foranledning af en berørt part fastsætter den byretsdommer, der har indkaldt den arveberettigede, en tidsfrist for, hvornår den pågældende skal have vedgået eller givet afkald på arven. Hvis der er anlagt sag mod arvingen, fastsættes tidsfristen af den ret, der behandler sagen. Hvis ikke arvingen svarer inden for den fastsatte frist, fortaber han eller hun retten til at vedgå arven.

I så fald indføres arvingens erklæring i et særligt register for vedgåelse af og afkald på arv.

Der kan gives afkald på en arv efter samme procedure, og et sådant afkald registreres på samme måde.

Der skal også tages hensyn til, at artikel 43 i lov om lokale skatter og afgifter bestemmer, at banker, forsikringsselskaber og andre handelsvirksomheder samt enhver anden person, som er kreditor eller debitor i forhold til værdipapirer, midler eller andre aktiver, der indgår i et arvefald, de har kendskab til, er forpligtede til inden udbetalingen eller overdragelsen at fremsende en opgørelse over disse aktiver til kommunen på det sted, hvor arvefaldet har fundet sted.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Proceduren for vedgåelse af eller afgivelse af afkald på arv finder anvendelse.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Der findes ikke nogen særlig procedure for afgivelse af afkald på eller vedgåelse af en tvangsarv. En arving, der er berettiget til tvangsarv, men som ikke kan modtage den i sin helhed som følge af testamentariske dispositioner over løsøre eller gaver, kan anmode retten om at mindske sådanne testamentariske dispositioner over løsøre og gaver, i det omfang det er nødvendigt for at gøre tvangsarven fuldstændig, efter inddrivelse af de legater og gaver, den pågældende arving har modtaget, bortset fra sædvanlige gaver.

Hvis en arving, hvis tvangsarv påvirkes negativt, udøver sin arveret over for personer, som ikke er legale

arvinger, skal arvingen have vedgået arven med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse af aktiverne.

Med henblik på at opgøre friarven og størrelsen af arvingens tvangsarv samles alle de aktiver, testator var i besiddelse af på dødstidspunktet, i boet efter fradrag af gæld og eventuelle forhøjelser af boets værdi i henhold til artikel 12, stk. 2, i arveloven. Dernæst tilføjes gaver, bortset fra sædvanlige gaver, afhængigt af deres status på det tidspunkt, hvor de blev givet, og deres værdi på tidspunktet for bobehandlingens åbning, såfremt der er tale om fast ejendom, eller på det tidspunkt, hvor de blev givet, såfremt der er tale om løsøre.

De testamentariske dispositioner mindskes forholdsmæssigt uden skelnen mellem arvinger og legatarer, medmindre testator har udtrykt ønske om andet.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

De mest almindelige måder at skifte et bo på er ved retsligt eller frivilligt skifte.

Alle medarvinge har skifteret, uanset størrelsen af deres arvelod. Enhver arving kan kræve at få sin arvelod i naturalydelser, så vidt det er muligt, og der kompenseres for ulige arvelodder med kontanter.

Mindelig deling indebærer samtykke fra alle medarvinger. En mindelig deling er en kontrakt. I henhold til artikel 35, stk. 1, i loven om ejendomsret skal frivilligt skifte af løsøre til en værdi af over 50 BGN og af fast ejendom ske skriftligt, og underskrifterne skal bekræftes af en notar. Ved frivilligt skifte bliver de enkelte medarvinges fiktive arvelodder i det fælles bo til en separat og uafhængig ejendomsret over en egentlig andel af de i fællesskab ejede aktiver.

Retsligt skifte sker efter særlige retsprocedurer, der er fastsat i artikel 341 ff. i den civile retsplejelov. Der er ikke nogen forældelsesfrist for anmodning om boskifte. Sådanne indenretlige procedurer er inddelt i to etaper.

I den første etape afgøres det, om skiftet kan antages til behandling.

Den arving, der anmoder om skifte, indgiver en skriftlig anmodning til byretten, som indeholder:

1. testators dødsattest og et arvebevis
2. en attest eller andet skriftligt bevismateriale vedrørende boet
3. kopier af anmodningen med bilag til de øvrige arvinger.

På sagens første retsmøde kan en anden af arvingerne skriftligt anmode om, at andre aktiver inddrages i boet. Det er også på det første retsmøde, at en arving kan anfægte en anden arvings ret til at deltage i skiftet, størrelsen af en arvings arvelod eller inddragelsen af visse aktiver i boet.

I skiftesager behandler retten tvister vedrørende oprindelse, adoptioner, testamentariske dispositioner og ægtheden af skriftligt bevismateriale og anmodninger om mindskelse af beløbet for testamentariske dispositioner eller gaver.

Den første etape afsluttes med en afgørelse om skiftets antagelighed. Retten afgør, hvilke aktiver der skal skiftes mellem hvilke personer, samt de enkelte arvingers arvelod. Når en ret antager et skifte af løsøre til behandling, bestemmer den også, hvilken arving der skal opbevare det.

Retten kan i den samme eller en senere afgørelse på en arvings foranledning afgøre, hvilke arvinger der må bruge hvilke aktiver, mens skiftet pågår, eller hvilke beløb brugerne skal betale til de øvrige arvinger for denne brug, hvis en eller flere af arvingerne undlader at bruge boet i overensstemmelse med deres arverettigheder.

Anden etape — selve udlodningen. Arvelodderne fastlægges, og de enkelte arvinger får overført ejendomsretten

til bestemte aktiver. Dette sker ved udarbejdelse af en skifteerklæring og lodtrækning. Retten udarbejder skifteerklæringen med udgangspunkt i en erklæring fra en sagkyndig som omhandlet i arveloven. Når retten har udarbejdet skifteerklæringen, indkalder den parterne og forelægger dem erklæringen, så de kan gøre eventuelle indsigelser. Dernæst udarbejder og bekendtgør retten den endelige skifteerklæring i form af en retsafgørelse. Når afgørelsen om skifteerklæringen har fået retskraft, indkalder retten parterne med henblik på lodtrækningen. Retten kan fordele boets aktiver blandt arvingerne uden lodtrækning, hvis det viser sig at være umuligt eller særdeles vanskeligt at definere arvelodderne og gennemføre en lodtrækning.

Hvis et aktiv er udeleligt og ikke kan gøres til en del af en bestemt arvelod, foranlediger retten aktivet solgt på offentlig auktion. Parterne i skiftet kan byde på den offentlige auktion.

Hvis det udelelige aktiv er en bolig, der tidligere var fælleseje, og som skal opgøres som følge af en ægtefælles død eller en skilsmisse, og hvis den overlevende ægtefælle eller tidligere ægtefælle, som har forældremyndigheden over de børn, der er født i ægteskabet, ikke har nogen egen bolig, kan retten på vedkommendes foranledning bruge boligen som en arvelod og kompensere de øvrige arvinger ved hjælp af andre aktiver eller et kontantbeløb.

Hvis det udelelige aktiv er en bolig, kan enhver arving, der boede i boligen på tidspunktet for bobehandlingens åbning, og som ikke har nogen anden bolig, anmode om at boligen skal indgå i sin arvelod. De øvrige arvinger kompenseres herfor ved hjælp af andre aktiver eller et kontantbeløb. Hvis flere arvinger opfylder disse betingelser og gør krav på boligen, har den person, der tilbyder den højeste pris, forrang.

Anmodningen om tildeling skal indgives senest på det første retsmøde, efter at retsafgørelsen om skiftets antagelighed har fået virkning. Aktivet ansættes til dets handelsværdi.

Ved kompensation med et kontantbeløb skal beløbet med renter betales senest seks måneder efter den dato, hvor afgørelsen om tildeling træder i kraft.

Den arving, der modtager aktivet som en del af sin arvelod, bliver ejer af aktivet, når han eller hun har betalt kompensationsbeløbet med renter kontant inden for den fastsatte frist. Betales beløbet ikke inden for tidsfristen, bliver afgørelsen om tildeling uden videre ugyldig, og aktivet sættes til salg på en offentlig auktion. Aktivet kan tildeles en anden arving, som opfylder kravene og har anmodet om at få aktivet tildelt inden for den fastsatte frist, uden at det sættes til salg på en offentlig auktion, under forudsætning af at den pågældende arving omgående betaler vurderingsprisen minus værdien af hans eller hendes andel af aktivet. Provenuet fordeles forholdsmæssigt mellem arvingerne.

Et retsligt skifte kan afsluttes ved en aftale, såsom en kontrakt indgået mellem parterne og godkendt af retten, hvorved boet opgøres.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

En person bliver arving eller legatar, når han eller hun vedgår arven. Forud for denne vedgåelse kan den person, der er berettiget til at arve aktiver, bestyre boet og fremsætte vederlagskrav til bevaring af boet.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Når de erhverver deres arvelodder (fælles bo) i dødsboet, erhverver de enkelte arvinger eller legatarer erhverver en fiktiv andel af testators aktiver og gæld i boet.

Alt efter størrelsen af deres arvelod hæfter de arvinger, der har vedgået arven, for den gæld, der er i boet.

En arving, som har vedgået arven med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse, hæfter kun op til det beløb, han eller hun har modtaget af boet.

Vedgåelse af arv med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse skal meddeles skriftligt til byretsdommeren senest tre måneder efter den dato, hvor arvingen erfarede, at bobehandlingen var indledt. Byretsdommeren kan forlænge fristen med op til tre måneder. Vedgåelse indføres i det særlige retsregister.

Umyndige personer samt statslige og ikkestatslige organisationer vedgår udelukkende arv med udgangspunkt i

en detaljeret beskrivelse.

Hvis en arving vedgår arven med udgangspunkt i en detaljeret beskrivelse, kan de øvrige arvinger drage fordel heraf, uden at dette har betydning for deres ret til at vedgå eller give afkald på arven.

Den detaljerede beskrivelse udarbejdes efter reglerne i den civile retsplejelov.

Boets kreditorer og legatarerne kan inden tre måneder fra datoen for vedgåelsen anmode om, at arveladers formue udskilles fra arvingens, idet en sådan udskillelse, for så vidt angår fast ejendom, sker i form af en postering i testators ejendomskonti efter loven om matrikelbøger og, for så vidt angår løsøre, ved anmodning til byretten, som indføres i et særligt register for vedgåelse af og afkald på arv.

Boets kreditorer og de legatarer, der har anmodet om udskillelse, har forrang for dem, der ikke har anmodet herom. Når kreditorer og legatarer søger om udskillelse, får disse forrang.

Tvangsfuldbyrdsesgrundlaget i forhold til arvelader kan også anvendes på hans eller hendes arvingers aktiver, medmindre de godtgør, at de har givet afkald på eller vedgået arven med et beløb svarende til nettoaktiverne. Hvis arvingen ikke vedgår arven, fastsætter fogeden fristen i henhold til artikel 51 i arveloven, samtidig med at denne fremsender arvingens erklæring til den relevante byret, således at den kan blive behørigt registreret.

Et særligt tilfælde er omfattet af artikel 150 i loven om bekæmpelse af bestikkelse og konfiskation af ulovligt erhvervede aktiver, nemlig når arvingen kan tillægges et ansvar for arveladers forpligtelser, idet det i denne artikel bestemmes, at aktiver erhvervet ulovligt også skal konfiskeres fra arvinger eller legatarer i forhold til det beløb, de har arvet.

I disse situationer ophører statens rettigheder ifølge denne lov ved udløbet af en forældelsesfrist på ti år, som begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor aktivet er blevet erhvervet. Forældelsesfristen løber dog ikke under den procedure, der er fastsat i lovens afdeling IV.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Udskrifter af offentliggjorte testamenter vedrørende fast ejendom og ejendomsrettigheder til fast ejendom skal registreres. I forbindelse med universaltestamenter bekræftes eksistensen af fast ejendom i den relevante retskreds ved en erklæring med arvingens notarbekræftede underskrift, der identificerer den faste ejendom, som arvingen er bekendt med i den relevante retskreds. Erklæringen indgives sammen med testamentet til registreringsdommeren i den retskreds, hvor ejendommen er beliggende.

Registreringsdommeren pålægger registreringskontoret på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende, at registrere dokumenterne ved at indføre dem i et offentligt register.

Registreringsanmodningen vedlægges to notarbekræftede kopier af de offentliggjorte testamenter vedrørende fast ejendom og ejendomsrettigheder til fast ejendom.

Kontrakter om deling af fast ejendom og de endelige juridiske registreringer af ejendommen, endelige domstolsafgørelser, der erstatter dem, samt arveladers kreditorers eller arvingers anmodning om udskillelse af arveladers faste ejendom registreres ligeledes.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er ikke obligatorisk at udpege en bobestyrer. Testator kan udpege en eller flere myndige myndige personer til at gennemføre de testamentariske dispositioner

Byretsdommeren på det sted, hvor bobehandlingen åbnes, kan på foranledning af en berørt person fastsætte en tidsfrist for den udpegede bobestyrers accept af udpegelsen. Såfremt tidsfristen udløber, og den udpegede bobestyrer ikke har accepteret udpegelsen, anses den udpegede bobestyrer for ikke at have accepteret udpegelsen.

Byretsdommeren kan fratage en bobestyrer denne opgave, hvis sidstnævnte er forsømmelig, umyndiggøres eller handler på en måde, der svækker den tillid, en bobestyrer bør nyde.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Se svaret på det foregående spørgsmål.

Generelt gælder det, at hvis afdøde ved sin død ikke havde efterladt sig et testamente eller udpeget en bobestyrer, kan enhver arveberettiget person bestyre boet og fremsætte vederlagskrav til bevarelse af boet, indtil arven er blevet vedgået.

En arving, der har vedgået arven op til det beløb, der svarer til nettoaktiverne, forvalter boet, idet denne er underlagt samme forpligtelse til at udvise rettidig omhu, som den pågældende udviser i forbindelse med sine egne aktiver. Den pågældende må ikke overdrage den faste ejendom i op til fem år efter vedgåelsen og løsøre, indtil der er gået tre år, medmindre byretten har givet tilladelse hertil; i modsat fald hæfter den pågældende ubegrænset for arveladers forpligtelser. Arvingen aflægger rapport om forvaltningen til kreditorer og legatarer.

Hvis den person, der er berettiget til arven, ikke har nogen kendt bopæl, eller – hvis bopælen er kendt – ikke har godkendt forvaltningen af boet, udpeger byretten en bobestyrer af egen drift eller efter anmodning fra de pågældende.

Bobestyreren udarbejder en opgørelse over boet. Den pågældende modtager og besvarer anmodninger vedrørende boets aktiver og gæld. For så vidt angår afvikling af gæld i boet, fuldbyrdelse af arveladers testamentariske dispositioner og salg af boets aktiver skal der indhentes tilladelse fra byretten.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Bobestyreren skal udarbejde en fortegnelse over aktiverne efter at have opfordret arvinger og legatarer til at deltage.

Bobestyreren overtager boet og bestyrer det i det omfang, dette er nødvendigt for at gennemføre de testamentariske dispositioner.

Bobestyreren er ikke bemyndiget til at afhænde aktiver, medmindre dette er nødvendigt, og der gives tilladelse hertil af byretsdommeren, som træffer afgørelse efter høring af arvingerne.

For bobestyrere udpeget af byretten henvises til oplysningerne i punkt 9.2.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Hvis testator har efterladt et håndskrevet testamente, offentliggør notaren testamentet ved udarbejdelse af en erklæring med en beskrivelse af testamentets betingelser, og han eller hun oplyser, at testamentet er blevet åbnet.

Legale arvinger legitimeres med et arvebevis udstedt af borgmesteren i den kommune, hvor afdøde havde sin sidste faste adresse.

Arvebeviser udstedes udelukkende i forbindelse med personer, som var registreret i folkeregistret på datoen for deres død, og for hvem der foreligger en dødsattest.

Hvis afdøde ikke er bulgarsk statsborger, men er opført i folkeregistret, og der ikke er udstedt en dødsattest for den pågældende på Bulgariens område, kræver udlevering af arvebeviset fremlæggelse af en kopi eller en udskrift af dødsattesten, som skal udarbejdes af et udenlandsk lokalt register over civilstand. Hvis folkeregistret ikke indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for udstedelse af arvebeviset, skal der fremlægges et officielt dokument udstedt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor personen er statsborger, der godtgør dennes ægteskabelige status, indeholder oplysninger om ægtefælle og beslægtede i lige linje i første

led og om beslægtede i sidelinje i andet led.

Arvebeviset udstedes i henhold til artikel 24, stk. 2, i folkeregisterloven og artikel 9 i forskriften om udstedelse af beviser på baggrund af folkeregistret. Arvebeviset udstedes til legale arvinger, disses repræsentanter eller tredjeparter, under forudsætning af at sidstnævnte har behov herfor med henblik på at udøve deres legitime beføjelser, eller der udtrykkeligt gives tilladelse hertil i en notarbekræftet fuldmagt.

Følgende dokumenter skal forelægges med henblik på udstedelse af et arvebevis:- en anmodning på en formular fra folkeregistrets (GRAO) informationscenter med angivelse af detaljerede oplysninger om afdødes arvinger, som skal indgives af en arving eller en person, der er bemyndiget af en arving

- en kopi af dødsattesten (hvis denne er udstedt af en anden kommune)
- ansøgerens legitimation
- en notarbekræftet fuldmagt, hvis anmodningen indgives af en bemyndiget repræsentant.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 03/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.